

הקטרת, שאין שולט המות באותו מקום ולא יזק, ולא יכולים שאר העמים לשלט על אותו המקום.

בא וראה מה כתוב, מזבח מקטר קטרת. פיון שכתוב מזבח, למה נקרא מקטר קטרת? אלא משום שנוטלים מהמקום הזה להקטיר כמו שעשה אהרן. עוד, המזבח צריך להקטיר לקדשו באותה קטרת, ועל כן מקטר קטרת. עוד, מקטר קטרת פתגומו, להקטיר קטרת. שהרי אסור להקטיר במקום אחר קטרת, רק ממחיתה.

(ממחיתה של יום הכפורים).

בא וראה, זה מי שדין רודף אחריו, צריך את הקטרת הזו ולשוב לפני רבוננו, שהרי הוא סיוע לסלק דינים ממנו, ובזה ודאי הם מסתלקים ממנו, אם הוא רגיל בכף להזכיר פעמים ביום - בבקר ובערב, שכתוב קטרת סמים בבקר ובערב, וכתוב בין הערבים יקטירנה. וזהו קיומו של העולם תמיד, שכתוב (שמות ל) קטרת תמיד לפני ה' לדרתיכם. ודאי שהוא קיום העולם למטה וקיום העולם למעלה.

באותו מקום שלא נזכר בכל יום מעשה הקטרת, הדינים שלמעלה שרויים בו ומגפות רבות בו, ועמים אחרים שולטים עליו, משום שכתוב קטרת תמיד לפני ה'. תמיד היא עומדת לפני ה' יותר מכל העבודות האחרות. חביב הוא מעשה הקטרת, שהוא נכבד וחביב לפני הקדוש ברוך הוא יותר מכל העבודות והרצונות (והמעשים) של העולם. ואף על גב שהתפלה מעלה מהכל - מעשה הקטרת הוא נכבד וחביב לפני הקדוש ברוך הוא. בא וראה מה בין תפלה למעשה הקטרת. את התפלה תקנו במקום

עובדא דקטרת, דלא שלטא מותנא בההוא אתר, ולא יתזק, ולא יכלין שאר עמין לשלטאה על ההוא אתר.

תא חזי מה כתוב, מזבח מקטר קטרת. פיון דכתיב מזבח, אמאי אקרי מקטר קטרת. אלא בגין דנטלי מהאי אתר לאקטרא, כמה דעבד אהרן. תו, מזבח אצטריך לאקטרא ולקדשא ליה בההוא קטרת, ועל דא מקטר קטרת. תו, מקטר קטרת, פתגומו, לאקטרא קטרת, דהא אסיר לאקטרא באתר אחרא קטרת, בר ממחיתה. (נ"א ממחיתה דיום הכפורים).

תא חזי, האי מאן דדינא רדיף אבתריה, אצטריך להאי קטרת, ולא תבא קמי מאריה, דהא סיועא איהו לאסתלקא דינין מניה, ובהאי ודאי מסתלקין מניה, אי הוא רגיל בהאי, לאדפרא תרין זמנין ביומא, בצפרא וברמשא, דכתיב קטרת סמים בבקר בבקר וכתוב בין הערבים יקטירנה. ודא איהו קיומא דעלמא תדיר, דכתיב, (שמות ל) קטרת תמיד לפני יי' לדורותיכם ודאי הוא קיומא דעלמא לתתא, וקיומא דעלמא לעילא.

בההוא אתר דלא אדפר בכל יומא עובדא דקטרת, דינין דלעילא שריין ביה, ומותנין סגיאוי ביה, ועמין אתרנין שלטין עליה. בגין דכתיב, קטרת תמיד לפני יי'. תמיד איהו קיימא לפני יי', יתיר מפל פולחנין אתרנין, חביבא איהו עובדא דקטרת, דהוא יקיר וחביב קמי קדשא בריך הוא, יתיר מפל פולחנין ורעותין (נ"א ועודין) דעלמא. ואף על גב דצלותא איהי מעלייא מפלא, עובדא דקטרת הוא יקיר וחביב קמי קדשא בריך הוא.

תא חזי, מה בין צלותא לעובדא דקטרת.

צְלוֹתָא אֲתַקִּינּוּ לָהּ בְּאַתְרֵי דְקַרְבָּנִין, דִּהְוּ עֲבָדֵי יִשְׂרָאֵל, וְכָל אֵינּוּן קַרְבָּנִין דִּהְוּ עֲבָדֵי יִשְׂרָאֵל, לָאוּ אֵינּוּן חֲשִׁיבִין בְּקִטְרֵת. וְתוּ מַה בֵּין הָאֵי לְהָאֵי. אֶלָּא צְלוֹתָא אִיהוּ תְקוּנָא לְאַתְקַנָּא מַה דְאַצְטְרִיף, קִטְרֵת עֲבִיד יִתִּיר, מִתְקִין וְקָשִׁיר קָשְׁרִין, וְעֲבִיד נְהִירוּ יִתִּיר מִפְּלָא. וּמֵאַן אִיהוּ דְאַעֲבֵר זֹהֲמָא וְאִידְכִּי מִשְׁפָּנָא, וְכֹלָא אֲתַנְהִיר וְאֲתַתְּקֵן וְאֲתַקְשֵׁר בְּחֻדָּא.

וְעַל דָּא בְּעִינָן לְאַקְדָּמָא עוּבְדָּא דְקִטְרֵת לְצְלוֹתָא, בְּכָל יוּמָא וְיוּמָא, לְאַעֲבָרָא זֹהֲמָא מִעֲלָמָא, דְּאִיהוּ תְקוּנָא דְכֹלָא, בְּכָל יוּמָא וְיוּמָא. בְּגוּוּנָא דִּהְהוּא קַרְבָּנָא חֲבִיבָא דְאַתְרַעֵי בֵּיהּ קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא.

מַה כְּתִיב בְּמִשְׁהָ (שמות ל) וַיֹּאמֶר יי' אֶל מֹשֶׁה קַח לָךְ סַמִּים נְטָף וְגו' אֵף עַל גֵּב דְּאוּקְמוּהָ, אֲבָל מָאי שְׁנָא בְּעוּבְדָּא דָּא יִתִּיר מִכָּל מַה דְּאָמַר לִיהּ. אֶלָּא קַח לָךְ, לְהִנְאַתְךָ וּלְתוֹעֲלַתְךָ. בְּגִין דְּכַד אֲתַתָּא אֲתַדְכָּאת, הִנְאוּתָא דְבַעֲלָהּ אִיהוּ. וְרָזָא דָּא קַח לָךְ סַמִּים, לְאַעֲבָרָא זֹהֲמָא, לְאַתְקַדְשָׁא אֲתַתָּא בְּבַעֲלָהּ. זַכָּאָה חוּלְקִיָּה (דף ר"ט ע"ב) דְּמִשְׁהָ.

בְּגוּוּנָא דָּא (ויקרא ט) קַח לָךְ עֵגֶל בֶּן בָּקָר, דְּאַתְמַר לְאַהֲרֹן. לְכַפֵּרָא עַל חוּבִיָּה, עַל הֵהוּא עֵגֶל דְּאִיהוּ גָרִים לוֹן לְיִשְׂרָאֵל. וְעַל דָּא כְּתִיב בְּמִשְׁהָ, קַח לָךְ, לְהִנְאַתְךָ, וּלְתוֹעֲלַתְךָ. (ס"א לכה אוּקְמוּהָ בְּסִכַּל לָךְ, מִהֵוּא פְּסוּלַת דְּלוּחַ אֲבָנָא נִתְעַשֵּׂר מִשְׁהָ אוּף חֲבִי לָךְ לְהִנְאַתְךָ וּלְמוֹכְתְךָ).

קִטְרֵת קָשִׁיר קָשִׁירוּ, נְהִיר נְהִירוּ וְאַעֲבֵר זֹהֲמָא. וְד' אֲתַחֲבֵר בַּה' (ד"א ד' אֲתַעֲבִיד ה'), ה' אֲתַחֲבֵר בּו'. ו' סָלִיק וְאַתְעַטֵּר בַּה'. ה' אֲתַנְהִיר בִּי'. וְכֹלָא סָלִיק רְעוּתָא לְאִין סוּף. וְהוּי כֹּלָא קָשִׁירוּ חַד, וְאַתְעַבִּיד חַד קָשִׁירוּ, בְּרָזָא חֻדָּא דְּאִיהוּ קָשְׁרָא עֲלָאָה דְּכֹלָא.

קַרְבָּנוֹת שְׁהִיו יִשְׂרָאֵל עוֹשִׂים, וְכָל אוֹתָם קַרְבָּנוֹת שְׁהִיו עוֹשִׂים יִשְׂרָאֵל אֵינָם חֲשׁוּבִים כְּמוֹ הַקִּטְרֵת. וְעוֹד, מַה בֵּין זֶה לְזֶה? אֶלָּא תַּפְלָה הִיא תְקוּן לְתַקֵּן מַה שְׂצָרִיף. קִטְרֵת עוֹשֶׂה יוֹתֵר, מִתְקַנֵּת וְקוֹשֶׁרֶת קָשְׁרִים וְעוֹשֶׂה אוֹר יוֹתֵר מִהַכֵּל. וּמִי הוּא שְׂמַעְבִּיר זֶהֲמָה וּמִטְהַר אֶת הַמִּשְׁכָּן, וְהַכֵּל מֵאִיר וְנִתְקַן וְנִקְשֵׁר כְּאַחַד.

וְכֵן צְרִיכִים לְהַקְדִּים מַעֲשֵׂה הַקִּטְרֵת לְתַפְלָה בְּכָל יוֹם וְיוֹם, לְהַעֲבִיר הַזְּהֵמָה מִהָעוֹלָם, שְׁהִיא תְקוּן שֶׁל הַכֵּל בְּכָל יוֹם וְיוֹם, כְּמוֹ שְׁאוֹתוֹ קַרְבָּן חֲבִיב שְׂמֵרָצָה בּוֹ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

מַה כְּתוּב בְּמִשְׁהָ? (שם) וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה קַח לָךְ סַמִּים נְטָף וְגו'. אֵף עַל גֵּב שְׂבָאוֹהָ, אֲבָל מַה שׁוֹנֵה בְּמַעֲשֵׂה זֶה יוֹתֵר מִכָּל מַה שְׂאָמַר לוֹ? אֶלָּא קַח לָךְ - לְהִנְאַתְךָ וּלְתוֹעֲלַתְךָ. מִשׁוּם שְׂכַשְׂאָשָׁה נִטְהַרְתָּ, זֶה הִנְאָה לְבַעֲלָהּ. וְסוּד זֶה - קַח לָךְ סַמִּים, לְהַעֲבִיר הַזְּהֵמָה, לְקַדְשׁ אִשָּׁה עִם בַּעֲלָהּ. אֲשֶׁרִי חִלְקוּ שֶׁל מִשְׁהָ.

כְּמוֹ כֵן קַח לָךְ עֵגֶל בֶּן בָּקָר שְׂנֵאֲמַר לְאַהֲרֹן, לְכַפֵּר עַל חֲטָאוֹ עַל אוֹתוֹ עֵגֶל שְׁהוּא גָרַם לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל. וְעַל זֶה כְּתוּב בְּמִשְׁהָ קַח לָךְ, לְהִנְאַתְךָ וּלְתוֹעֲלַתְךָ. (לכה באריות בַּפֶּסֶל לָךְ, מֵאוֹתָהּ פְּסוּלַת שֶׁל לוּחַ אֲבָן נִתְעַשֵּׂר מִשְׁהָ. אֵף כֵּן לָךְ - לְהִנְאַתְךָ וּלְמוֹכְתְךָ).

הַקִּטְרֵת קוֹשֶׁרֶת קָשְׁרִים, מֵאִירָה אוֹר וּמִעֲבִירָה זֶהֲמָה, וְד' מִתְחַבֵּרַת בַּה' (ד' נַעֲשִׂית ה'), ה' מִתְחַבֵּרַת בּו', ו' עוֹלָה וּמִתְעַטֵּרַת בַּה', ה' מֵאִירָה בִּי, וְהַכֵּל מַעֲלָה רְצוּן לְאִין סוּף. וְנִהְיָה הַכֵּל קָשֵׁר אַחַד, וְנַעֲשֶׂה קָשֵׁר אַחַד בְּסוּד אַחַד, שְׁהוּא קָשֵׁר עֲלִיוֹן שֶׁל הַכֵּל.